

4. Prace określone w ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 2 pkt 2, 4 i 5, uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających przyznanie dodatku, jeżeli w środowisku pracy są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w odrębnych przepisach lub innych obowiązujących normach higieniczno-sanitarnych, stwierdzone przez laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz inne laboratoria upoważnione przez właściwych terenowo państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

5. Dodatek przysługuje pracownikom wykonującym prace, o których mowa w ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 1, 3 i 4 przez co najmniej 80 godzin w miesiącu, natomiast pracownikom wykonującym prace wymienione w ust. 3 pkt 2 przez połowę dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia.

6. Jeżeli pracownik w danym miesiącu wykonuje prace o różnym stopniu szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości, przysługuje mu jeden dodatek według najwyższego stopnia.

284

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 lipca 1990 r.

w sprawie wysokości należności świadków i stron w postępowaniu sądowym.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określoną w art. 2 ust. 2 dekretu górną granicę należności za utracony dzienny zarobek ustala się w wysokości 4% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce społecznej za kwartał poprzedzający wypłatę tej należności, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, stosownie do przepisów o zatrudnieniu.

§ 2. Określone w dekrete w art. 3 ust. 3 strawne (dieta) i w art. 5 koszty noclegu, ustala się według przepisów w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 marca 1982 r. w sprawie wysokości należności świadków i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 11, poz. 88).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

285

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 lipca 1990 r.

w sprawie określenia stopni policyjnych odpowiadających stopniom wojskowym.

Na podstawie art. 47 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stopniom wojskowym wymienionym w rozporządzeniu odpowiadają następujące stopnie policyjne:

1) generała broni i generała dywizji	— generalny inspektor Policji,
2) generała brygady	— nadinspektor Policji,
3) pułkownika	— inspektor Policji,
4) podpułkownika i majora	— podinspektor Policji,
5) kapitana	— nadkomisarz Policji,
6) porucznika	— komisarz Policji,
7) podporucznika	— podkomisarz Policji,
8) starszego chorążego sztabowego, starszego chorążego i młodszego chorążego	— aspirant Policji,
9) starszego sierżanta sztabowego, sierżanta sztabowego i starszego sierżanta	— starszy sierżant Policji,
10) sierżanta, plutonowego, starszego kaprała i kaprała	— sierżant Policji,
11) starszego szeregowego	— starszy posterunkowy,
12) szeregowego	— posterunkowy.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Kozłowski*